

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: E. P.

Vastustaja: Ministarstvo financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak

Eelotsuse küsimused

1. Kas ELTL (ELT 2016, C 202, lk 1) artikleid 18, 20, 21 ja artikli 165 lõike 2 teist taanet tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mille kohaselt kaotab lapsevanem õiguse suurendada tulumaksu mahaarvamise aastast põhisummat ülalpeetava lapse eest seetõttu, et kõnealusele lapsele – ülalpeetava üliõpilasena, kes kasutas vaba liikumise ja õppimise eesmärgil teises liikmesriigis elamise õigust ja kasutas seoses sellega liikmesriigi rakendusaktide alusel vahendeid, mis on ette nähtud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määruse (EL) nr 1288/2013, millega luuakse „Erasmus+“: liidu haridus-, koolitus-, noorte- ja spordiprogramm ning tunnistatakse kehtetuks otsused nr 1719/2006/EÜ, nr 1720/2006/EÜ ja nr 1298/2008/EÜ (ELT 2013, L 347, lk 50) artikli 6 lõike 1 punktis a madala või keskmise elukallidusega liikmesriigist pärit üliõpilaste õpirändeks kõrge keskmise elukallidusega liikmesriiki, määratletuna Euroopa Komisjoni kriteeriumite kohaselt kõnealuse määruse artikli 18 lõike 7 alusel – maksti õpirände toetamise raames toetust, mis ületas fikseeritud piirmäära?
2. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 883/2004 sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise kohta (EÜT 2002, L 166, lk 1; ELT eriväljaanne 05/05, lk 72) artiklit 67 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mille kohaselt kaotab lapsevanem õiguse suurendada tulumaksu mahaarvamise aastast põhisummat ülalpeetava üliõpilase eest, kes teises liikmesriigis õppimise ajal kasutas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määruse (EL) nr 1288/2013, millega luuakse „Erasmus+“: liidu haridus-, koolitus-, noorte- ja spordiprogramm ning tunnistatakse kehtetuks otsused nr 1719/2006/EÜ, nr 1720/2006/EÜ ja nr 1298/2008/EÜ (ELT 2013, L 347, lk 50) artikli 6 lõike 1 punkti a kohaselt õpirände toetust?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Corte suprema di cassazione (Itaalia) 28. aprillil 2023 – M.M., kes on M.R-i pärija versus Ministero della Difesa

(Kohtuasi C-278/23, Biltena ⁽¹⁾)

(2023/C 261/18)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Corte suprema di cassazione

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: M.M., kes on M.R-i pärija

Vastustaja: Ministero della Difesa

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiivile 1999/70/EÜ ⁽²⁾ lisatud Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Töandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) raamkokkuleppe kohta tähtajalise töö kohta klauslit 5 „Meetmed kuritarvituste vältimiseks“ tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus sellised riigisisesed õigusnormid nagu Itaalia õigusnormid, mis on sätestatud 1969. aasta seaduse nr 1023 artikli 2 lõikes 1 ja ministri 20. detsembri 1971. aasta dekreeedi artiklis 1, mis näevad ette riigi ametiasutuse koosseisuvälise tsiviilametnike iga-aastase ametisse nimetamise (ministri 20. detsembri 1971. aasta dekreeedi artikli 7 tähenduses „maksimaalselt üheks õppeaastaks“) mittesõjaliste õppeainete õpetamiseks mere- ja õhuväe koolides, instituutides ja asutustes, ilma et oleks ette nähtud objektiivsed alused, mis õigustaksid selliste ametisse nimetamiste uuendamist (mis on sõnaselgelt ette nähtud ministri dekreeedi artiklis 4, nähes teist korda ametisse nimetamise korral ette töötasu vähendamise), tähtajaliste lepingute maksimaalset kogukestust ja uuendamiste maksimaalset arvu ning sätestamata selliste õpetajate võimalust saada hüvitist mis tahes kahju eest, mis on tekkinud sellise pikendamise tõttu, kuna puudub ka selliste koolide õpetajate nimekiri, millega nad saaksid tutvuda?

2. Kas 28. juuni 1999. aasta direktiivile 1999/70/EÜ lisatud Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) raamkokkuleppe kohta tähtjalise töö kohta klausli 5 lõike 1 tähenduses on mere- ja õhuväe instituutide, koolide ja asutuste süsteemi korralduslikud nõuded objektiivsed alused, mis võivad viia liidu õigusega kooskõlla sellised õigusnormid nagu eespool viidatud Itaalia õigusnormid, mis ei näe nende sõjaväeõppeasutuste, -koolide ja -asutuste koosseisuväliste töötajate ametisse nimetamise puhul ette tähtjalise töö kasutamise tingimusi vastavalt direktiivile 1999/70/EÜ ja sellele lisatud raamkokkuleppele ega näe ette õigust kahju hüvitamisele?

⁽¹⁾ Käesoleva kohtuasja nimi on väljamõeldud nimi. See ei vasta ühegi menetluspoole tegelikule nimele.

⁽²⁾ Nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiiv 1999/70/EÜ, milles käsitletakse Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkokkulepet tähtjalise töö kohta (EÜT L 175, lk 43; ELT eriväljaanne 05/03, lk 368).

Polskie sieci elektroenergetyczne S.A., RTE Réseau de transport d'électricité, Svenska kraftnät, TenneT TSO BV 30. aprillil 2023 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine laiendatud koda) 15. veebruari 2023. aasta otsuse peale kohtuasjas T-606/20: Austrian Power Grid and Others versus ACER

(Kohtuasi C-281/23 P)

(2023/C 261/19)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellandid: Polskie sieci elektroenergetyczne S.A., RTE Réseau de transport d'électricité, Svenska kraftnät, TenneT TSO BV (esindajad: *avocat* M. Levitt, *solicitors* B. Byrne ja D. Jubrail)

Teine menetlusosaline: Energeetikasektorit Reguleerivate Asutuste Koostööamet (ACER)

Apellantide nõuded

Apellandid paluvad Euroopa Kohtul:

- tühistada edasikaevatud kohtuotsus kas tervikuna või osaliselt;
- tühistada kas tervikuna või osaliselt ACERi apellatsiooninõukogu 16. juuli 2020. aasta otsus juhtumis A-001-2020 (konsolideeritud) (edaspidi „apellatsiooninõukogu otsus“); ning
- mõista apellandi kohtukulud apellatsioonimenetluses ja Üldkohtus toimunud menetluses välja ACERilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellandid esitavad apellatsioonkaebuse põhjenduseks kaks väidet.

Esimene väide, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta järeldas, et apellatsiooninõukogu ei olnud rikkunud oma kohustust täielikult läbi vaadata ACERi 24. jaanuari 2020. aasta otsus 02/2020, sageduse taastamise reservidest automaatse käivitamise teel saadava tasakaalustamisenergia vahetamise Euroopa keskkonna rakendamise kohta. Apellatsiooninõukogu otsuse vastuvõtmise ajal käsitas apellatsiooninõukogu oma ülesandeid nii, et tal ei ole volitust keerulisi tehnilisi küsimusi täies ulatuses läbi vaadata. See arusaam, mis on vastuolus Euroopa Kohtu praktikaga, kajastus apellatsiooninõukogu otsuse sõnastuses sõnaselgelt. Üldkohus ei võinud apellatsiooninõukogu sõnaselget sõnastust teisiti tõlgendada, et jõuda – otsuse sõnastusega otseselt vastuollu minnes – järeldusele, et apellatsiooninõukogu oli otsuse täies ulatuses läbi vaadanud.